

คนคือหัวใจของชาติ

วันนี้ ดิฉันรับหน้าที่มาพบกับคุณผู้อ่านแทนคุณสมชาย สกลสุวรรณ์ เนื่องจากท่านฝากคอลัมน์ไว้ เพราะติดภารกิจเดินทางไปต่างประเทศ คาดว่าเมื่อท่านกลับมา คงจะมีเรื่องสนุกมาเล่าให้ฟัง

เมื่อเร็วๆ นี้ ดิฉันได้อ่านการจัดอันดับประเทศที่น่าลงทุน ที่บริษัท ไพร์ซวอเตอร์เฮาส์คูเปอร์ส (PwC) ที่สำรวจความเห็นจากซีอีโอทั่วโลก จำนวน 478 คน ในเดือน มิ.ย.-ส.ค. 2556 พบว่าซีอีโอถึง 68% ที่มีแผนจะขยายการลงทุนเพิ่มปีหน้า โดยส่วนใหญ่ยังมองว่าจีน (35%) และสหรัฐฯ (35%) เป็นตลาดหลักของการลงทุนในอีก 3-5 ปีข้างหน้า

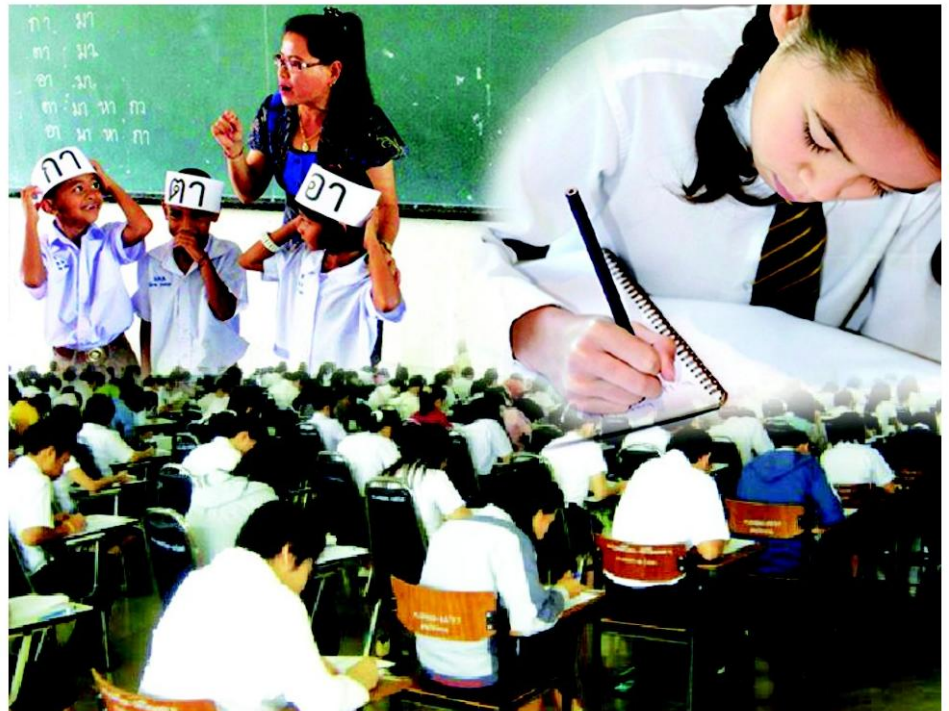
นอกจากนี้ อินเดีย (19%) พม่า (11%) และจีน (8%) ยังถูกจัดอันดับให้เป็นจุดหมายทางเศรษฐกิจ โดยมีศักยภาพในการเติบโตในระยะยาว ในขณะที่ไทยกลับไม่ติดโผการลงทุน 7.8

หลายคนคงร้องว่าไม่จริง ไม่เชื่อ เป็นไปไม่ได้ แต่ของอย่างนี้ก่อนที่จะปฏิเสธ เราควรจะต้องถามตัวเองก่อนว่ามันเป็นจริงตามที่เรามองเราหรือไม่ หากต่างชาติคิดจะหอบเงินลงทุนหลายร้อยล้านมาลงทุนในประเทศไทย ก็คงจะต้องพิจารณาให้ดี และมองระยะยาวมากกว่าระยะสั้น

ดิฉันไปอ่านเจอคำกล่าวของคุณธนัท เจียรวนนท์ ประธานกรรมการและประธานคณะผู้บริหารเครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้พูดถึงการเตรียมพร้อมที่จะก้าวสู่เวทีโลกสำหรับเด็กนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งเป็นบุคลากรของชาตินี้ว่า ต้องเรียนรู้ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ 2 ภาษานี้ทำให้คนไทยไปทำงานได้ทั่วโลก

คุณธนัท มองว่า การทำงานในเมืองไทย เล็กไปแล้วสำหรับคนไทย แต่สมัยก่อนเราไปทำงานทั่วโลก คือ ไปขายแรงงาน ต่อไปการทำงานทั่วโลกต้องไปขายความรู้ ต้องมีวิชาชีพไป ไม่ใช่ไปขายแรงงาน แรงงานต้องปล่อยให้บังกลาเทศ อินเดีย หรือประเทศที่ด้อยกว่าเราไปขาย

นอกจากนี้ ยังได้เสนอฝากไปยังรัฐบาลว่า

ต้องเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอน เรียนมหาวิทยาลัย 4 ปี จบมาแล้วต้องเอาไปปฏิบัติจริงให้เกิดประโยชน์ได้ พร้อมยกตัวอย่างให้เรียนรู้จากเยอรมนี เยอรมนีเด็กจบมหาวิทยาลัยมือดำ ไม่ใช่มีอิสระขาด มีความรู้ มีเทคนิคคิดตัวจบมาทำงานได้เลย ไทยต้องทำให้ได้อย่างเยอรมนี นิสิตนักศึกษาควรเลือกเรียนในสิ่งที่ชอบและเรียนในสิ่งที่ตลาดต้องการ เพื่อที่จบออกมาแล้วจะได้มีงานรองรับ ได้ทำงานที่ดีและมีความสุขกับการทำงาน

สิ่งที่คุณธนัทฝากไปยังรัฐบาลเรื่องของการศึกษานั้น ดิฉันว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลและผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ควรจะต้องนำไปคิดให้มากๆ เพราะเป็นเรื่องที่เขาพูดกันทั่วโลก แต่เรากลับดูเหมือนไม่ค่อยจะยอมรับความจริงเท่าไร

จากผลการศึกษาของแต่ละประเทศ ที่ได้นำเสนอในการประชุมเวทีเศรษฐกิจโลก หรือเว็ลด์อีโคโนมิก ฟอรัม เมื่อไม่นานมานี้ ได้เปิดเผยรายงานการจัดอันดับคุณภาพการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งจัดทำขึ้นในปี

2012-2013 พบว่าระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยจัดอยู่ในอันดับ 6 ของประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยไทยตามหลังเวียดนาม ขณะที่ระดับอุดมศึกษาอยู่อันดับ 8 ซึ่งเป็นที่น่าตกใจว่าเราตามหลังกัมพูชาและฟิลิปปินส์

หลังจากรายงานที่เผยแพร่ออกมา ก็เกิดการถกเถียงและไม่ยอมรับว่า ไม่จริง เป็นไปไม่ได้ แต่มันก็เป็นไปแล้ว และผู้ที่รับผิดชอบก็ยังคงเฉยๆ จึงไม่น่าแปลกใจที่เมื่อมีการจัดอันดับการศึกษา ประเทศไทยมีอันดับที่ต่ำลงเรื่อยๆ

ดิฉันได้ยินคำพูดเรื่องการปฏิรูปการศึกษามานานมาก แต่เห็นว่าการศึกษากำลังเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ไม่ได้มากจนเห็นผลอย่างชัดเจน เพราะดูจากคุณภาพของคน ก็จะพบว่าไม่เปลี่ยนแปลงไปเท่าไร หากดีขึ้นการจัดอันดับแต่ละครั้งผลคงไม่ออกมาเช่นนี้ เด็กไทยยังอ่อนด้อยในเรื่องคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และที่สำคัญคือ การอ่าน ที่คนไทยอ่านหนังสือเฉลี่ยปีละไม่ถึง 10 บรรทัด ซึ่งเป็นข้อมูลที่ฟังแล้วน่าเศร้าใจมาก

การปฏิรูปหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องใช้
ได้กับประชาคมอาเซียน การประเมินผลสถาน
ศึกษา การประเมินวิทยฐานะและความก้าวหน้า
ในอาชีพครู การทดสอบ การวัดและประเมินผล
ผู้เรียน การรับคนเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา
ล้วนเป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องได้รับการปฏิรูปทั้ง
สิ้น เพราะเป็นเรื่องที่สอดคล้องกัน

การพัฒนาประเทศนั้น จะต้องพัฒนาคน
ควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
เพราะคนเป็นหัวใจของชาติ เป็นผู้ที่จะทำให้การ
พัฒนาประเทศไปถึงเป้าหมายได้หรือไม่

ในมุมมองของหลายคน รวมทั้งดิฉันด้วย
เห็นว่าหากจะสามารถพัฒนาประเทศได้ รัฐบาล
ควรจะให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา
และการส่งเสริมให้เรียนสาขาวิทยาศาสตร์ให้
มากขึ้น

แต่ในงบประมาณแผ่นดินปี 2557 รัฐบาล
จัดงบวิจัยพัฒนาประมาณร้อยละ 20 ซึ่ง
แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับส่วนนี้
น้อยมาก หากนำเงินที่ขาดทุนจากโครงการ
จำนำข้าวเป็นหมื่นเป็นแสนล้านบาท มาจุนเจือ
ให้กับการศึกษามากขึ้น คงจะดีไม่น้อย

วิสัยทัศน์ของคุณณินท์ ที่ได้กล่าวถึงความ
สำคัญของบุคลากรและการศึกษาของชาตินั้น
เป็นเพราะคุณณินท์เห็นว่าอาเซียนกำลังเติบโต
กำลังหนุ่มสาว ฉะนั้นวันนี้ไทยเนื้อหอมต้องฉวย
โอกาส

แต่ดิฉันเห็นว่า หากคุณภาพคนและ
คุณภาพการศึกษายังไม่มีการพัฒนาแก้ไขให้ดี
ขึ้น เมื่อเปิดเออีซี แทนที่เราจะไปแย่งงานคน
อื่น เราจะถูกคนชาติอื่นหลังไหลเข้ามาแย่งงาน
เราทำมากกว่า

เรื่องนี้อาจจะไม่เห็นผลชัดเจนในวันนี้ แต่
ในอนาคตเห็นแน่นอน และกว่าจะเห็นอาจจะ
สายไปแล้วก็ได้ ■